

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Sylvie Šiškeové a soudců Tomáše Kocourka a Evy Šonkové v právní věci žalobce: **E. O.**, zast. JUDr. Matějem Šedivým, advokátem se sídlem Václavské náměstí 831/21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 2. 2024, č. j. OAM-776/ZA-ZA11-K11-R2-2020, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 11. 2024, č. j. 16 Az 8/2024-27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný v roce 2021 neudělil žalobci mezinárodní ochranu. Toto rozhodnutí žalovaného zrušil Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 6. 9. 2023, č. j. 1 Az 45/2021-50, a uložil žalovanému v novém řízení doplnit aktuální podklady k situaci sympatizantů bývalého prezidenta Kyrgyzstánu Almazbeka Atambajeva a jím vedené Sociálně demokratické strany Kyrgyzstánu (SDPK). Žalovaný doplnil podklady rozhodnutí a opětovně žalobci neudělil mezinárodní ochranu rozhodnutím označeným v záhlaví. Žalobu proti tomuto rozhodnutí městský soud zamítl rozsudkem označeným v záhlaví.

[2] Proti druhému rozsudku městského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost. Uvedl, že městský soud nekriticky přejal závěry žalovaného. Stěžovatel čelil ve vlasti pronásledování z důvodu svých aktivit v mládežnické organizaci X. Podle stěžovatele nebyl dostatečně zjištěn skutečný stav věci a zajištěné podklady jsou značně neaktuální. Nelze zaměňovat předpoklady a domněnky správního orgánu se skutečnostmi vyplývajícími z podkladů rozhodnutí. Situace v Kyrgyzstánu je nestabilní a nepřehledná a stěžovatel by mohl čelit pronásledování i v současné době.

[3] Žalovaný ve vyjádření uvedl, že text kasační stížnosti je totožný s textem žaloby. Veškeré stěžovatelovy námitky tudíž vypořádal městský soud, jehož rozsudek stěžovatel konkrétně nenapadá, ale pouze opakuje své námitky.

[4] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[5] Podle § 104 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“), *kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.*

[6] Jak již v minulosti Nejvyšší správní soud (NSS) konstatoval, kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského (městského) soudu ve správním soudnictví (§ 102 s. ř. s.). Z toho plyne, že aby byly kasační námitky způsobilé k projednání, musí kvalifikovaným způsobem zpochybňovat právě rozhodnutí krajského soudu. Stěžovatel je tedy povinen v kasační stížnosti vymezit rozsah přezkumu napadeného rozhodnutí a musí předestřít a konkrétně sdělit, v čem spatřuje skutková či právní pochybení krajského soudu, a z kterých konkrétních důvodů považuje závěry soudu za nezákonné, resp. nepřezkoumatelné (usnesení NSS ze dne 24. 4. 2023, č. j. 8 Azs 41/2023-38, bod 9, nebo rozsudek NSS ze dne 31. 3. 2023, č. j. 8 Azs 299/2020-41, bod 10). Stěžovatel tedy musí vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl krajský soud vůči němu dopustit v procesu vydání rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnost (rozsudek rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS, či rozsudek NSS ze dne 24. 1. 2023, č. j. 6 As 358/2021-38, bod 11).

[7] Stěžovatel tedy musí v kasační stížnosti reagovat na argumentaci krajského soudu a uvádět, z jakých důvodů jsou závěry, které krajský soud v napadeném rozhodnutí uvedl, nesprávné. Pokud tak neučiní a pouze znovu zopakuje námitky, které uvedl v žalobě, aniž jakkoli reflektuje argumentaci krajského soudu, pak za předpokladu, že uvedené námitky krajský soud vypořádal a nelze v jejich opakování spatřovat setrvání na dříve vznesené argumentaci, která je nadále schopná obstát proti závěrům krajského soudu, nejsou takové námitky přípustné (usnesení NSS z 10. 9. 2009, č. j. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS, ze dne 15. 9. 2009, č. j. 6 Ads 113/2009-43, nebo ze dne 14. 6. 2016, č. j. 1 As 271/2015-36).

[8] V nynější věci NSS porovnáním stěžovatelovy kasační stížnosti a žaloby zjistil, že jde v podstatě o zcela totožný text (a to včetně chyb v psaní, např. „po účastní“ na s. 2 obou podání). Oproti žalobě je v kasační stížnosti pouze doplněna zmínka o neúspěšném podání žaloby, je změněn petit a označení účastníka řízení (slovo „žalobce“ je upraveno na „stěžovatel“). V úvodu kasační stížnosti je pak doplněna zmínka o tom, že městský soud nekriticky adoptoval závěry žalovaného, a v úvodu druhého odstavce kasační stížnosti je spojení „správní orgán nepostupoval dle § 3 správního řádu“ upraveno na „žalovaný správní orgán a následně soud nepostupoval dle § 3 správního řádu“. Vedle toho se oba texty liší pouze několika drobnými formulačními změnami, které však nemají žádný vliv na význam textu (např. „žalobce je toho názoru“ je upraveno na „stěžovatel se domnívá“ apod.).

[9] Kasační soud při seznámení se se spisem nepřehlédl, že v zásadě shodný text použil stěžovatel i jako doplnění žaloby v řízení o žalobě proti prvnímu rozhodnutí žalovaného ve

pokračování

věci sp. zn. 1 Az 45/2021 (č. l. 118 až 120 správního spisu). Nynější kasační stížnost tedy představuje již třetí případ, kdy stěžovatel zaslal soudu obsahově totožné podání.

[10] Na stěžovatelovu žalobu a v ní vznesenou argumentaci přitom městský soud ve svém rozsudku podrobně reagoval. Odkázal na závěry vyslovené ve svém dřívějším rozsudku (bod 11), zabýval se stěžovatelovou aktivitou na sociálních sítích (bod 12) a podrobně hodnotil kvalitu, obsah i aktuálnost podkladů shromážděných žalovaným (body 14 až 17), k čemuž odkázal i na četnou judikaturu.

[11] Jestliže v reakci na toto posouzení věci městským soudem stěžovatel doslovně zopakoval svou žalobní argumentaci, jde o obdobnou situaci, jakou se kasační soud zabýval v usnesení ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS. Také v nynější věci se městský soud argumentací stěžovatele pečlivě zabýval (bod 9 citovaného usnesení NSS), avšak na toto argumentační úsilí městského soudu reagoval zástupce stěžovatele tak, že jen zkopíroval text žaloby, v němž v zásadě pouze změnil procesní pojmenování účastníků. Shoda textu kasační stížnosti s textem žaloby je i v této věci extrémní (body 10 a 11 téhož usnesení).

[12] Obdobně jako ve věci řešené desátým senátem jde tedy i nyní o situaci, kdy nebyly uplatněny žádné skutečné kasační důvody. Kasační stížnost stěžovatele ani částečně nezpochybňuje rozhodovací důvody městského soudu, ale výlučně míří proti rozhodovacím důvodům žalovaného správního orgánu. Taková kasační stížnost je nepřijatelná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.), neboť se opírá jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s. Tento nedostatek přitom nebyl kasační soud povinen odstraňovat postupem podle § 109 odst. 1 s. ř. s. (bod 13 usnesení NSS č. j. 10 As 181/2019-63).

[13] Jelikož je kasační stížnost podle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřijatelná, NSS ji odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[14] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti vychází z § 60 odst. 3 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. února 2025

Sylva Šiškeová
předsedkyně senátu